

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1068/2021
11.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славица Гаврић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство одбране – Војнограђевински центар Београд, Београд, коју заступа Војни правобранилац, Београд, као правног следбеника Државе СРЈ – СМО – Војнограђевинска дирекција Београд, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 95/19 од 19.09.2019. године, у седници већа одржаној 11.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 95/19 од 19.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 1716/18 од 07.09.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је тужилац по основу уговора о коришћењу стана бр. ../77 од 07.02.1977. године, закљученог по основу решења о додели стана стамбене комисије Команде одбране Града Београда бр. ../76 од 17.02.1977. године, у својству носиоца станарског права стекао право коришћења стана бр. .. на ... у ул. ... бр. .., површине 76 м², који се састоји од две собе, чајне кухиње, улаза и две терасе, те да тужилац има право да настави коришћење спорног стана што је тужена дужна да призна. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 424.170,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 95/19 од 19.09.2019. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Трећег основног суда у Београду П 1716/18 од 07.09.2018. године тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца, као и захтев да се обавезе тужена да му накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију, указујући на примену члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 78/18 и 18/20) или на примену члана 395. Закона о парничном поступку „Сл. гласник РС“, бр. 125/04, 111/09).

Апелациони суд у Београду, решењем РЗ 8/20 од 12.11.2010. године није предложио одлучивање о ревизији применом члана 395. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 125/04, 111/09).

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11), у вези члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП-а („Службени гласник РС“ бр. 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Поступак је започет тужбом ради утврђења права коришћења стана, поднетом 10.06.1994. године, а у тужби није означена вредност предмета спора. Тужилац је платио таксу на ревизију против пресуде у износу од 1.900.00 динара, што према Тарифном броју 1. Таксене тарифе Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ бр. 28/94...95/18), одговара вредности предмета спора до 10.000,00 динара. Правноснажна пресуда против које је ревизија изјављена донета је 19.09.2019. године.

Према прелазној одредби члана 23. став 1. Закона о изменама и допунама ЗПП-а („Службени гласник РС“ бр. 55/14), поступак који је започет по Закону о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11), а који није окончан пре ступања на снагу овог закона, спровешће се по одредбама овог закона. Поступак у овој правној ствари започет је пре 01.02.2012. године, као дана ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11), тако да се примењују одредбе раније важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09), који није познавао институт дозвољености ревизије због преиначења првостепене одлуке, а који је садржан у члану 403. став 2. тачка. 2. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), па стога није од утицаја на дозвољеност ревизије тужиоца, што је у конкретном спору побијаном другостепеном пресудом преиначена првостепена пресуда и одлучено о захтевима странака. Међутим, једини изузетак према коме се важећи Закон примењује и у поступцима који су започети пре ступања снагу тог Закона, садржан је у одредби члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП – а („Службени гласник РС“ бр. 55/14), према којој је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона (31.05.2014. година).

С обзиром да је другостепена пресуда донета 19.09.2019. године, те да вредност предмета спора одређена према плаћеној судској такси не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија је одбачена као недозвољена.

На основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић